

418 Aberdeen Avenue, Winnipeg, Manitoba, R2W 1V7, Canada
(204) 582-1940

БЮЛЕТЕНЬ

BULLETIN

№ 5 / 1986.

ДЕКІЛЬКА ДУМОК НА СПІЛЬНУ ЗАСТАНОВУ

Президія Світової Ліги Українських Політичних В'язнів мала вже декілька листів а навіть телефони зі запитом, чому ми мовчимо і "нічого не робимо". Це тому, запитували зацікавлені, що ми не друкуємо наших бюлетенів. Воно правда, що наше останнє число було великодне і з того часу ми відзивались тільки листовно. Однак найперше скажемо вголос, чи ми "щось робимо".

Передусім наша праця спрямована на друк наших збірників. Ми постановили на з'їзді в Торонті, що мусимо видати два документальні збірники або щонайменше один великий, який говоритиме про нашу визвольну боротьбу в Другій світовій війні.

Досі ми знали до друку матеріялу на щонайменше 500 сторінок. Половина з цього вже надрукована, цебто набрана і є вже готова до лонки в сторінки. Мусимо сказати, що друкарні у Вінніпезі завалені працею і друкування проходить досить повільним темпом. Ми з того не задоволені, але з таким станом мусимо годитися, бо іншого виходу не маємо. Для прискіплення праці ми домовилися з другою друкарнею, де прихалцем також дещо друкуємо. Сподіємось, що з весною один збірник буде на руках наших читачів, а передусім на руках нашого членства. Збірник буде ілюстрований та в твердій обгортці. Набір чіткий, а матеріяли дуже цікаві, багаті змістом та фактами.

Крім матеріялів до збірників, якими ми постійно турбуємось в постійному листуванні з авторами праць, наша нескінчена турбота - це фінанси. Друк сьогодні дуже дорогий і всі ми це знаємо. Без повної заплати друку збірника ми його не отримасмо до поширення. Отже наша велика увага звернена також на фонди.

З фінансового звіту наші Друзі довідаються, скільки ми зібрали і хто скільки вплатив. Світ заподаний за останні місяці, що не були проголошені в останньому нашому бюлетині. Попередні впливи ми заподали в попередніх бюлетинах. Всі вплати разом будуть надруковані в наших збірниках. Там буде заповнена кожна найменша сума. Кожний побачить з нас, на скільки ми всі спільно працювали та спільно жертвували. Тут тільки загально скажемо, що деякі наші Друзі, на халь, не відізвилися зі своїми пожертвами. Це нас турбує і тому ми простягаємо руку також до неволіт'язнів, але українських патріотів, які нам в дещому допомагають. А воно не зовсім мило просити про поміч, коли є свідомість, що Друзі, про яких мова в книзі, мовчать. Кожний з нас жертвував своїм життям й ув'язненнями великі тисячі разів більше, чим теперішні пожертви по сто, двісті чи більше доларів. Правда, деякі наші Друзі забили приміром, засялаючи тисячні пожертви, як Богдан Кришчицький, Теодор Шпилькин, та патріоти громадяни, як Григорій Давньок, Гудольф Яків Федорович, Осип Торшак. Маємо надію, що їх буде більше.

Досі ми зібрали половину потрібних фондів, отже збірка перед нами ще не закінчена. Тому кличемо, Дорогі Друзі, відізвиється! Впийміть своє ім'я у фінансовій пожертві на нашу історичну документацію, щоб її передати своїм і чужим, а зокрема нашим молодим поколінням.

Ізза браку фондів ми не відзиваємось, бо гроші призначені на збірник не можуть бути використані на бюлетень. Кожне число бюлетеню з пресилкою коштує нас около двох доларів, а є такі Друзі, що не прислали зломаного шеляга. Правда є хворі і немічні і від них ми не очікуємо, а радше їм треба допомогти, але є інша категорія і до них апелюємо!

На цьому місці запевняємо всіх, що розпочату працю доведемо до успішного кінця, але одночасно просимо всіх, щоб спільно сказали, що це наше спільне діло і що це наша спільна національна потреба.

ПРЕЗИДІЯ
СВІТОВОЇ ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

БРУТАЛЬНО ОБЧОРНЯЄ ДІЯЧІВ ОУН

Польський урядовий історик, автор відомого історичного пашквілю "Владика Свентоюрскі" /Жеч о арцибіскупе Шептицькім/ видав у Варшаві нову публікацію п.н. "Геросі зпод знаку тризуба" /Видавництво - Інститут Видавничі Звйонкуф Заводових, Варшава, 1985 /, в якій обчорняє діячів українського визвольного руху.

На стор. 210 цитованого видання цей історичний борзописець пише про замордовання світлої пам'яті Братів Бандерів, Олександра і Василя, таке: "Поширювано вістку, що за їх смерть /в Авшвіці - ред./ несе відповідальність поляк-капо Кзеф Краль, коли в дійсності замордували їх німець Штарк й українці: Коваль, Шевчук і Вітошинський". Крім цієї нахабної брехні цей, за вибаченням, історик полат, що Братів Бандерів замордовано в 1943р. Згідно з документацією, яка зберігається в архіві Українських Політичних "Язнів й Світової Ліги Українських Політичних: В'язнів Засиль Бандера й Олександр Бандера були арештовані в 1941р., Засиль 15 вересня, а д-р Олександр дещо пізніше. Засиль перебув в'язницю в Понтеюпих в Кракові й був притранспортований до Авшвіцу 20 липня, в групі 24 українських політичних в'язнів, враз з іншими в'язнями /поляками/. Д-р Олександр Бандера прибув до Авшвіцу в дні 22 липня, впрост з Риму, того ж самого року.

З в'язнів, які були в групі Василя Бандери, згинуло в концтраку 13 осіб і майже всі в Авшвіці /Леонтій Дяків, о. Микола Доманський, мгр. Дмитро Яців, Микола Коваль, Гриць Яворів й інші/. Деякі в'язні померли вже після звільнення з концтраків. Залишились однак при житті декількох те, які про смерть Братів Бандерів залишили свої свідчення в спогадах. Між ними теж названі інж. Омелян Коваль та д-р Борис Вітошинський, які були близькими друзями сл.п. Василя Бандери.

Дуже детально описує тортури над Василем Бандерою д-р Слекса Вінтоняк, який теж був в цій українській групі. Він, між іншим, пише про перший день тортур так! Один з адміністрації бльоку, всі звали його „Болек“, поляк, або

фольксдойчер, приступив до Василя Бандери, який стояв по мосту правому боці і спитав його „як се називаш“ — як називався. Василь назвав своє ім'я і прізвище. Тоді Болек, мов собака загарчав на нього: „Тись, бандице, замордовал міністра Перацького“. Василь заперечив: „Я не маю нічого спільного з тєю справою“. У відповідь Болек почав з усієї сили бити Василя в лице, по голові. Вхопив його за волосся й лівою рукою потягнув голову назад, а правою бив в гортанку та в груди. Катові до помочі прийшов інший „урядник“. Вони разом знушались, били Василя та черевиками ставали на його босі ноги (йому з ніг впали деревняки). Потім підняли вгору й кинули вниз спиною на землю, немов деревину. Василь застогнав і випльовував кров. Болек і його компанія йон віддалилися від Василя Бандери й шукали інших жертв. Пізнали українських студентів журналістики з Варшавського університету — М. Ковала, В. Пасічяка, Б. Вітошинського, о. М. Доманського, Л. Дякова.

Йх також нещадно побили.

Ніччю, оповідає д-р О.Вінтоняк, Болек і компанія знову побили о.М.Доманського, Леонтія Дякова та Василя Бандеру. Однак найбільша трагедія скоїлася наступного дня, коли то українців забрали до праці біля цементової будови. Над будовою доглядали оберкапо Краль і Подкульський, його помічник. Василь Бандера був призначений возити тачками цемент. Він не міг одягнути деревняків, бо мав покалічені ноги. Працював важку. Працював при будові на горі. Відбирав з транзитного паса цемент до тачки і доставляв мулярем. В один момент, коли його тачка була повна,

намагався її потягнути, але повалічений та побитий не мав сили втримати тачку. Вона з бетоном перевернулася. Подкульський зчинив крик. Прибіг оберкапо Краль і кинувся на Василя лайкою, б'ючи його колом, де лише попало. Скривавленого потягнули вниз і кинули до бочки з водою, в якій в'язні обмивали руки з цементу. Цемент роз'їдав і пік йому рани, і він від болю дуже кричав.

Згодом Василя привезли знову на гору. Але він уже не мав сил підняти навіть порожню тачку. Краль доповів „арбайтсфюрерові“ (керівник працюючої групи людей), що в'язень число 49721 не хоче працювати. Василя потягнули вниз і замкнули до комірки, а коло 4-ої години запровадили на „транкенбау“. Ввечері, після апелло, в'язні поляки розказували, що в шпиталі хворому Бандері, який замордував польського міністра Перацького, дали смертельну ін'єкцію — впростили отруту.

Тан згинув український патріот-борець за кращу долю України — Василь Бандера, замучений катом „фольксдойчерам“-поляком,

кінчає свою розповідь д-р О.Вінтоняк. Інші спомини, які зберігаються в архіві і є призначені до друку, повністю покривають свідчення, яке тут цитуємо. В подібних тортурах згинув другий брат Степана Бандери

д-р Олександр. Його теж викінчили на будові та при цементі. Ця розповідь буде також надрукована в збірнику. Тут теж буде поміщений обширний сполин д-ра Миколи Климишина, колишнього учасника процесу Перацького, якого також намагалися злічувати польські в'язні.

Писання Едварда Пруса в Польщі збігаються з виступами кагебівських візентальців на заході, а ціль їх одна й та сама: компромітувати й нищити політично український визвольний рух та його діячів.

х х х х х

Слово на тризні в пошану сл.пам. Я. Стецька, виголошене від імені Світової Ліги Українських Політичних В'язнів 12.7.1986 р.

Вельмидостойна Пані Славо!
Достойна й опечалена Родино!
Вкриті жалобою Члени революційної Організації Українських Націоналістів!
Засмучена Українська Громадо!

Від імені Світової Ліги Українських Політичних В'язнів приношу останній салют Почесному членові нашої установи, який своєю політичною дією змінив курс української визвольної політики другої Світової війни. Вже на Першому Конгресі Ліги Українських Політичних В'язнів у Мюнхені в 1946 році присутні, колишні в'язні німецьких тюрем і концтаборів, обрали одногосно Голову Українського Державного Правління, достойного Ярослава Стецька своїм почесним членом, віддаючи тим самим заслужену шану принциповому борцеві й провідникові-будівничому, який заявив перед новим нацистським окупантом та перед цілим світом, що українська нація готова йти на двофронтову боротьбу з обома окупантами України та серед цих фронтів змагатися за своє національне визволення. Цією історичною безстрашною заявою сл.пам. Ярослав Стецько віддав найвищі услуги своєму народові.

Світова Ліга Українських Політичних В'язнів передає цей салют у стіп тлінних останків Безсмертного бо пам'ять його буде вікопомною як вікопомною залишиться визвольна боротьба українського народу, якій сл.пам. Ярослав Стецько став служити від зарання свого юного віку. Служив він рядовиком і лідером, ідеологом і публіцистом, історіографом і політиком-дипломатом. Понад усе записався творцем Державницького Червеного Акту.

У св. Софії в Римі на фронтівій стороні перед святинищем є змальовані дві історичні картини. По лівій боці князь Ярослав Мудрий проголошує закони Руської Правди, а біля нього стоїть на сторожі кияккий дружинник з мечем-шпадою в руці. По правій боці в задумі сидить літописець Нестор і карбує на зважк свого літописання роки подій минулого та сучасного. Я пробував вмістити працю сл.пам. Ярослава Стецька в цих двох картинах, але переконався, що для всестороннього образу цього вельмизаслуженого діяча українського народу треба змалювати ще одну символічну картину, яка зображувала б безстрашного апостола, який із незакитаною вірою та візією йде в чужий світ голосити правду

про свій нарід, про його визвольну боротьбу.

Сл.пам. Ярослав Стецько-Карбович пройшов шлях українського революціонера, залишаючи сучасному й майбутньому поколінню визвольників численні ідеологічні й публіцистичні праці та вписав окрему сторінку в історію української державності, а ще точніше окрему книгу дій Антибільшевського Бльоку Народів. Це він розбудував і поширив на всі континенти землі запальні й вічно горючі ідеї Конференції уярмлених Росією народів з 1943.

Таких усесторонніх політичних і державницьких діл довершують провідники великої харизми й візії. Візією визволення свого народу зі соціального й політичного ярма жив сл.пам. Ярослав Стецько впродовж усього свого життя. Іншого стілью життя він не знав. Його харизма друга-провідника запалювала до праці своїх і чужих. Тому його відхід із живих рядів Визвольного Фронту — це велика втрата нації, а зокрема Організації Українських Націоналістів-Революціонерів.

Нема слів, щоб розігнати цей гнітючий біль і сум. Однак є щось у цій трагедії родини й нації, щось величнього й мобілізуючого духа народу. Цю величність відчувається у цих численних виступах-промовах над могилою на цвинтарі і тут на тризні. Промовляло передусім членство й організації, кормлені ідеями цього Великого Покійника. Усі вони високо цінили напрямні шляхи свого провідника-учителя, який був не тільки для них, але теж для тисячів тисяч політичним дороговказом. Зокрема що віру посплюють заяві співчуття молодого покоління, яке устами своїх провідників клялося у цих траурних святкових приреченнях маршувати далі вперед до цілі.

Ці святкові декларації-продіки всіх жангянентів і країв української діаспори й організації, а зокрема активу революційної ОУН є заповурою, що діло сл.пам. Ярослава Стецька-Карбовича житимуть во вік та світитимуть живучим, куди йти й як їм діяти до остаточної визвольної мети.

Тому ці величаві похорони — це тільки похорони тлінних останків заслуженого діяча та державного мужа, але одночасно це маніфестація ідей, яким служитимуть його численні послідовники.

Д-р Михайло Марунчик
Голова СЛУПВ

В похоронах сл.п. Ярослава Стецька, почесного члена СЛУПВ, від імені цієї організації брали це участь о.миграт С.Іжик, д-р Мирослав Каркевич, Надія і Степан Семенюки з Парижа, які зложили від СЛУПВ вінець. Від Ліги Українських Політичних В'язнів в Мюнхені світи зложили Ліда Укарма і д-р Олександр Вінтоняк.

ВІД РЕДАКЦІЇ ЗБІРНИКА

Як вже з'ясовано в передовій статті нашого бюлетеню, праця над збірником повністю розгорнена. Оцим проголошуємо останній речинець надси- лання матеріалів.

На останньому засіданні нашої президії у тійнено, що до кінця січня наступного року мусять бути всі рукописи на руках редакції, якщо є ба- жання, щоб ці рукописи були використані в першому збірникові.

Є також постанова президії, щоб кожний автор спомину, нарису, розвід- ки тощо, надіслав до використання в збірнику свій знімок /фотографію/. Побаганим є, щоб такий знімок був з давніших років, але якщо немає з мо- лодих років, може бути любий, цебто з новіших часів. Знімок мусить бути на відворотній стороні підписаний в українській і мові своєї країни. Та- кож є побажаням подати число концтабору, в якому найдовше сидів. Просить- ся теж вчислити всі концтабори та в'язниці, в яких автор перебував. Ці дані будуть більш документально свідчити про те, про що буде мова в кни- зі.

Збірник буде мати також посить об'ємистий розділ, присвячений нашим упав- шим друзям. Тому є прохання до всіх, якщо хтось має назів найскромніші дані про них, чи навіть і таких, які не були в організованих рядах, щоб про всіх подати вістки до редакції збірника. Описати серед яких обставин вони згинули, в якому часі, лагері, на яких командах працювали тощо. Дуже багато наших в'язнів померли після виходу з тюрм і концтраків. Просимо і про таких не забути. З вістками, які надсилатимете, будьте якнайточні- шими. Якщо є можливість, перевірте їх з другими, які можуть ці дані, які збираєте, доповнити.

Якщо маєте некрологи про тих, які померли на волі, надішліть їх до нашо- го архіву, як також до використання. Також були б побажані знімки, якщо такі є доступними.

Пошукуємо також за виданнями "Літопису Політв'язня" та Бюлетеном Політ- в'язня, які появлялися в Мюнхені в роках 1946, 1947 і 1948. Просимо надіслати.

Використаємо також в збірниках знімки зі з'їздів політв'язнів Філіп ЛУПВ Німеччини, Австрії та інших країн. Окремий розділ буде присвячений організаціям українських політичних в'язнів.

Для кращого усправнення пошти просимо слати всі матеріали, призначені до збірника, на адресу головного редактора збірника й адресувати:

Dr. M. Marunchak, 296 Knowles Ave, Winnipeg, Man. R2G 1E2

Знова організаційні й фінансові справи спрямовувати, як досі, на адресу:
World League of Ukrainian Political Prisoners, 418 Abrrdeen Ave

Winnipeg, Man. R2W IV7

АРХІВ ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Як відоме з преси та наших попередніх комунікатів, Архів Ліги Укра- їнських Політичних В'язнів зберігається під опікою Української Вільної Академії Наук в Канаді. Цей архів є складовою частиною Військово-Історично- го Музею й Архіву УВАК. Сиди ми спрямовуємо наші всі архівні матеріали, як також унікальні видання про німецькі тюрми й концтабори. Тут також будуть збережені всі скрипти наших збірників. Просимо усіх, в кого збереглися світлинки, документи, видання, що мають відношення до тюрм і концентраційних таборів Німеччини, зберігати їх надалі та вислати до архіву ЛІГИ УПЗ.

Просимо надсилати все, щоб нічого не пропало а збереглося і було свідком- документом наступним поколінням.

x x x
x

ГЛИБОКІ СПІВЧУТТЯ НАШОМУ ДРУГОВІ

На цьому місці висловляємо наші найглибші співчуття д-рові Богданові Рибчукові з приводу трагічної втрати Дружини Марічки, яка згинула в автовій катастрофі, а другові Богданові, який наслідком цієї катастрофи перейшов ускладнену операцію в лікарні бажасмо скорого і повного видужання.

ПРЕЗІДІЯ СЛУПВ

ВПЛАТИ ДО КАСИ СВІТОВОЇ ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ
ЗА ЧАС ВІД 22 КВІТНЯ ДО 15 ГРУДНЯ 1986.

- 1.000 дол. : Осип Торшак, Судбури, Онтаріо,
500 дол. : Теодор Шпилькин, Монреаль, Об'єднання Мінок Ліги
Визволення України, Шава, Онт.,
300 дол. : Об'єднання Мінок Ліги Визволення України, Вінніпег,
Братство св. Миколая /Головна Управа/, Вінніпег,
250 дол. : о. канонік Іван Іванчук / з посмертного запису /,
200 дол. : Д-р Михайло Марунчак, Вінніпег,
182,78 дол. : Василь Роман, Бравншвайг, Німеччина,
125 дол. : Д-р Роман Малащук, Торонто,
100 дол. : Рудольф Яків Федорович Ріджайна, /вплата на тисячу
пожертву/, Ріджайна, Саск., Олекса Корбутяк, Вінніпег,
о. митрат Михайло Климчак, Сифтон, Манітоба / з нагоди
50-річчя священства /, Дмитро Дунко, Гамільтон,
50 дол. : Іван Мельник, Келовна, БіСі, Василь Вальків, Едмонтон,
мгр Григор Порохівник, Едмонтон, інж. Михайло Ільків,
Нью-Йорк, Микола Лебедь, Нью-Йорк, мгр Микола Світуха,
Оттава, ред. В. Л. Марко, Вінніпег, К. Віцик, Сент Кетеринс,
д-р Петро Балеї, Ланкастер, ЗСА, Володимир Мартинець,
Нью-Йорк, Василь Мудрак, Бруклін, Стайо,
75 дол. : М. Гудз, Кенфілд, Огайо, ЗСА
36 дол. : Евстахій Гудар, Мінеаполіс, ЗСА
30 дол. : С. Островський, Торонто,
25 дол. : Микола Кербатий, Торонто, М. А. Кульба, Монреаль, Мосиф
Роніш, Монреаль, Ярослав Клим, Нью-Йорк, д-р Мирослав
Прокоп, Нью-Йорк,
15 дол. : В. Лаврівський, Шава, Онт., Микола Терентяк, Вінніпег,
12 дол. : Іван Грабар, Лондон, Англія
60 дол. : Мгр Володимир Оренчук, Саннівейл, Каліфорнія, ЗСА.

ВСІМ ШИРА ПОДЯКА І ДРУЖНІЙ ПРИВІТ!
ВЕСЕЛИХ СВАТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

з Різавом Христовим

*Дай же Вам, Боже, на двір щастячко,
На двір щастячко, в дім здоров'ячко,
Дай же Вам, Боже, в городі вело,
В городі вело, бома весело!*

З Різавом Христовим і з Новим Роком!

вітає

Всіх Членів та Приятелів

ПРЕЗИДІЯ

СВІТОВОЇ ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

З НАШОЇ ПОШТОВОЇ СКРІНКИ

Д-р Петро Подішук, Цюрих, Швейцарія, Давно не мали від Вас вістей, Сподіємось, що операція пройшла щасливо. Від нас усіх дружній привіт!

Іван Грабар, Лондон, Англія, Всі Ваші листи наспіли до нас і ми дійсно затурбовані наступом ворожих елементів на Вас. Ворожість дійшла до того ступня, що вони зруйнували Вам підприємство. Вони на кожному кроці ведуть антиукраїнську лінію. Там об'єктивності немає! Пляньте, що діється з Дем'янюком. Однак не падайте на душі. Якщо Вам дальше роблять пакости, зголосіть це до урядових чинників. Бюлетень висилаємо і всі в плати заподасмо до вселюдного відома.

Д-р Микола Климишин, Дітройт, Спомин вже надрукований. Він дуже цікавий під кожним оглядом. Дружній привіт!

Петро Боян - Болахівський, Лянкастер, Каліфорнія, Ви відізналися і були одним з перших. Уже надруковані Ваші спомини, але від Вас не маємо жодних дальших вістей. Чи не захворіли? Відізнайтесь хоч коротким листом! Широ вітаємо!

Валентин Коваль, Срлянд, Флорида, Все, що Ви надіслали, посвідчено листом, з окремою подякою. Увесь цей архівний матеріал перейде на збереження до Архіву ЛУПВ. Широ дякуємо. Бажаємо й Вам доброго здоров'я та щасливого нового року як в минулому!

П. К. Баліцький, Копенгаген, Данія, Беручи до уваги, що у Вашій країні є переважна кількість наших політ'язнів, тому вартоби пригадуватися, чи не можна було би створити організаційної клітини СЛУПВ. Переговоріть це питання на спільних сходах. Статут перевеємо!

Д-р Богдан Околот-Скобович, Швеція, Наговорені спогади на плівці треба конче переписати на машинці, бо тільки в той спосіб вони можуть піти до друку. Счікуємо! Сердешний привіт від прахаків!

Михайло Бажанський, Дітройт, Ваше нове видання наспіло. Широ дяка. В збірнику надрукуємо дещо з Ваших давніших писань-нарисів! Вітаємо дружньо з покутськими уклонами!

Евстахій Дудар, Міннеаполіс, ЗСА, Посвідки на в плати пересилаємо і дякуємо за телефон і пам'ять! Коли навідаєтесь знову до Вінніпегу?! Сусідський привіт!

Кліян Заблоцький, Лондон, Англія, Просимо надіслати точну адресу. Дуже пильні справи. Счікуємо! На все добре!

Д-р Богдан Кордюк, голова ЛУПВ в Мюнхені, Засилаємо якнайкращі побажання скорого видужання.

Оксана Лемеха Луцька, Вудсайл, Нью Йорк, Спогади отримали і широко дякуємо! Частина про німецьку окупацію йде до друку під назвою: "Станіславів під гестапівським терором". Сердечно вітаємо!

Ларія Гнатківська-Лебедь, Нью Йорк, Маємо надію, що прийшли до повних сил. Счікуємо Ваших спогадів! Уклони від нас усіх!

Василь Роман, Браншвайг, Німеччина, Автор цікавих спогадів, які появились в Німеччині в 1983р., окремим виданням п. н. "Моя праця і боротьба" /Спогад члена СОН/. З них він чітко описує свій громадський труд і національний обов'язок праці супроти свого народу. Починає працю в місцевій Читальні "Просвіти" й СОН в 30-их роках, в Мачопині на Жовківщині, проповжає в підлітві під совєтами в згодом під нацистами Німеччини. Не оминули його німецькі концтабори. З цих надто цікавих спогадів буде дещо надруковано в збірнику. Нашому Другові Василеві стукне першого січня 1987 року кругла вісімдесятка. В цей день всі побажаємо і заспіваємо нашому Сеньйорові - Революціонерові ще довгих многих літ життя і кріпкого здоров'я. На все добре, Дорогий Друже, від всієї Президії та всего членства СЛУПВ.

Теодор Хінко, Вінніпег, Хоча по важкій операції, але звідолення фінансів підготував і подаємо до загального відома. Тішимося, що козак не здається і вже знову при праці. З дружнім привітом від тих, які завжди турбують і від усіх друзів!

Степан Кузьмин, Кінгстон, Онтаріо, Сердечно гратулюємо за Вашу статтю, поміщену у Кінгстонському часописі "Де Виг Стандард", в якій домагаєтесь рівного трактування всіх колишніх ув'язнених Третім Рейхом, не надаючи нікому жодних привілеїв, а зокрема виявляєте рішучий протест проти викривлення історії.